

Nr 147.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående utsträckning av tiden för tullfri disposition av tullpliktiga utställningsföremål, som införts till baltiska utställningen i Malmö år 1914; given Stockholms slott den 16 april 1915.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att för varor, vilka på grund av utav generaltullstyrelsen den 23 juli 1913 lämnat medgivande införts till baltiska utställningen i Malmö år 1914 utan tullavgifts erläggande, må, utan hinder av vad i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen stadgas, att tullfrihet icke får äga rum för längre tid än ett år, åtnjutas tullfrihet till och med den 31 mars 1916, med skyldighet för utställningsstyrelsen att ansvara för gäldandet av tullavgifterna för dylika varor, vilkas återutförsel icke behörigen äger rum senast sistnämnda dag.

De till ärendet hörande handlingarna skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 april 1915.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Vennersten, anförde härefter:

Genom beslut den 23 juli 1913 medgav generaltullstyrelsen att för exponering å baltiska utställningen i Malmö år 1914 avsedda föremål, som icke enligt gällande tulltaxa eller stadgande i § 4 av tulltaxeförordningen åtnjöte tullfrihet, finge efter angivning av utställningsstyrelsen tullfritt disponeras under ett år från deras införsel under villkor, bland andra, att av utställningsstyrelsen före föremålens utlämnande ställdes av packhusinspektionen i Malmö godkänd säkerhet för tullbeloppets gäldande, vid fall av underlåten behörig återutförsel av föremålen.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har nu styrelsens för baltiska utställningen i Malmö år 1914 förvaltningsutskott, med förmälan, att det under nu rådande förhållanden vore ogörligt att inom föreskriven tid utföra särskilt de till utställningsföremål hänförliga tullpliktiga utländska

byggnadsmaterialier m. m., som inginge i vissa utställningshallar, anhållit, att tiden för den tullfria dispositionen av såväl berörda material som de övriga utställningsföremål, vilka icke kunde i tid utföras, måtte utsträckas till den 1 juli 1915.

På grund av remiss har generaltullstyrelsen den 25 november 1914 avgivit utlåtande i ärendet, varmed tillika överlämnats särskilda av tulldirektören i Malmö och packhusinspektionen i samma stad avgivna yttranden. Packhusinspektionen har därvid anført:

»Under nuvarande oroliga tider torde den — — — i förordningen med gällande tulltaxa bestämda tiden för reexport av de å baltiska utställningen utställda, utländska föremålen icke vara tillräcklig. Bland de utställda föremålen finner sig exempelvis på den tyska avdelningen en stor maskinhall, vars uppförande tog i anspråk en tid av nära 5 månader. Dit höra även större maskinkolli, för vilkas transport särskilt konstruerade järnvägsvagnar erfordras, vilka för närvarande icke få föras eller disponeras utom tyska rikets gränser.

Packhusinspektionen i Malmö.

Med stöd av art. 15 »Convention, concernant les expositions internationales», given Berlin den 26 oktober 1912, har inspektionen till utställningsföremål även hänfört byggnadsmaterialier, som från Tyskland och Danmark införts för uppförandet av de respektive ländernas utställningsbyggnader. Det bliver antagligen alldeles ogörligt att få speciellt de uppräknade föremålen kontrollerade för export inom ett år från deras införseldatum. Då dessa svårigheter icke kunde förutses vid planläggandet eller ordnandet av den stora utställningen, föreligger enligt inspektionens förmenande en »force majeure», som berättigar bifall till framställningen. För sin del har inspektionen därför icke något att erinra emot ett eventuellt bifall till framställningen, detta så mycket mindre som, enligt vad inspektionen inhämtat, uppskovet med reexporten högst antagligt endast behöver ifrågasättas för ovanberörda, svårtransportabla artiklar samt byggnadsmaterialier.

Dock bör ett bifall till framställningen betingas av att utställningens styrelse fortfarande, intill dess de sista, tull underkastade utställningsföremålen blivit re-exporterade, ikläder sig samma ansvar för oguldna tullungälder m. m., som för närvarande är bestämt »

I detta sammanhang vill jag omnämna, att den i yttrandet omnämnda konventionen, som förutsätter tullfrihet för utländska utställningsföremål, varibland även räknas byggnadsmaterialier, biträts av Sverige men ännu icke för Sveriges del ratificerats.

För egen del anför generaltullstyrelsen följande:

»Då tullfrihet enligt det författningsrum, å vilket styrelsens berörda medgivande grundats — § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen — icke må åtnjutas för längre tid än ett år, torde ett bifall till förvaltningsutskottets ifrågavarande anhållan förut-sätta riksdagens hörande.

Generaltullstyrelsen.

Styrelsen får sålunda i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen göra framställning därom, att tullfrihet för varor, vilka på

grund av generaltullstyrelsens ovanberörda den 23 juli 1913 lämnade medgivande införts för baltiska utställningen utan tullavgifts erläggande, må åtnjutas till och med den 30 juni 1915, även om den för sådan tullfrihet i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen bestämda tid av högst ett år från varans införsel därvid kommer att överskridas, med fortfarande skyldighet för utställningsstyrelsen att ansvara för gäldandet av tullavgifterna för dylika varor, vilkas återutförsel icke behörigen äger rum senast sistnämnda dag.»

Departements-
chefen.

Det synes mig med billigheten överensstämmande, att, då de föremål, som här avses, icke kunna utföras inom den tid av ett år efter införseln, varunder desamma på grund av generaltullstyrelsens jämlikt § 8 mom. 1 av gällande tulltaxeförordning lämnade medgivande få tullfritt disponeras, möjlighet till befrielse från tullavgift för dessa föremål ännu någon tid hålles öppen. Enligt vad jag inhämtat lärer för en del av de ifrågavarande föremålen någon bestämd tid för deras utförsel icke kunna angivas samt den av utställningsstyrelsens förvaltningsutskott förordade förlängningen av ifrågavarande tidsfrist till den 1 juli 1915 åtminstone i vissa fall vara otillräcklig. Då det under sådana förhållanden icke torde vara skäl att alltför knappt tillmäta den tid, varunder föremålen ytterligare må tullfritt disponeras, föreslår jag, att tiden för den tullfria dispositionen av omförmälda utställningsföremål förlänges till den 1 april 1916.

Med hänsyn till vad jag sålunda anført får jag alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att för varor, vilka på grund av generaltullstyrelsens förutnämnda medgivande den 23 juli 1913 införts till baltiska utställningen i Malmö år 1914 utan tullavgifts erläggande, må, utan hinder av vad i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen stadgas, att tullfrihet icke får äga rum för längre tid än ett år, åtnjutas tullfrihet till och med den 31 mars 1916, med skyldighet för utställningsstyrelsen att ansvara för gäldandet av tullavgifterna för dylika varor, vilkas återutförsel icke behörigen äger rum senast sistnämnda dag.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till riksdagen avlåtas av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Georg Sjöcrona.